

ſige, et Forlig tilveie. De ærede Medlemmer vilde nemlig ſee, at hele Forſkjellen mellem mit Underændringsforſlag og det af de 4 Lands-thingsmænd ſtillede Forſlag er den, at medens Landſthingsmændene ſige, at de Geiſtlige førſt efter at have opfyldt deres Værnepligt i 4 Aar kunne modtage Ordination og derefter alene kunne indkaldes ſom Feltpræſter, ſiger jeg, at de, efter at have opfyldt deres Værnepligt i 4 Aar, ikke kunne indkaldes til Tjenefte uden i Krigſtid. Derved vedder jeg Fleertallets Princip. Men jeg ſiger ikke, at de kun ſkulle indkaldes i Krigſtid ſom Feltpræſter, thi det be- roer jo paa Administrationen. Principet er reddet, men Realiteten bliver den ſamme; og derfor mener jeg, at dette Forſlag netop e- gner ſig til at være et Mæglingſforſlag. Det rækker Haanden til begge Sider, og dette nær- mer ſig Landſthingets Forſlag ſaa meget ſom det er muligt, naar det ikke ganſte ſkal fravige det, Fleertallet her har udtalt ſig for. Det er mit Tro, at naar dette Underændringsforſlag bliver vedtagen, vil det være muligt, at Landſ- thinget tager den ſamme Beſlutning, og jeg ſkal derfor opfordre Thinget til at ſtemme derfor. Hvis mit Underændringsforſlag derimod ikke bliver vedtaget, anſeer jeg det for umuligt, at Fleertallets Forſlag gaar igjennem i Landſ- thinget, og jeg ſkal tillade mig at henlede Op- mærkſomheden paa de Ulemper, et ſaadant Re- ſultat vil afſtedkomme. Det vil være en over- ordentlig ſtor Mængde Menneſter, det vil foru- lempe, om vi her lade os beſtemme af Mulig- heden af at kunne faae 2 eller 3 Præſter ind til Tjenefte, naar vi maaftee førſt om mange Aar faae Krig; thi det er det Hele, Sagen dreier ſig om. Vi have jo, Gud ſkee Lov, ikke Krig hver Dag, ſkjøndt der er dem, der hver Dag fortælle os, at den kommer imorgen. Men lad os dog ikke fra nu af daglig foru- lempe 1, 200, maaftee 1000 Medborgere for den Chimaire at kunne faae en Præſt eller to indkaldte i Tilfælde af Krig. Det vil være de Herrer beſkjendt — jeg begynder med de ſva- geſte Grunde førſt (Afbrudſe af S. N. Han- ſen) — ja, det ærede Medlem maa vide, at det er den rette Maade at tage Sagen paa, at man begynder med dem, og ender med det Forførdelige — det vil jeg gjøre her. — Det

vil være de Herrer beſkjendt, at medens de Værnepligtige i Hæren kunne forlange Udsæt- telse i aarevis, for i den Tid at afvikle de Forhold i Livet, der thnge paa dem, ſaa er det efter den nu gjældende Lovgivning ikke muligt for det befarne Mandſkab at faae ſaadan Ud- sættelſe. Der gives ikke Matroſen Keilighed, ſom paſfer for ham, til at kunne f. Ex. tage ſin Eſthmandsexamen, han er bunden og tvungen; men dette er en Uretfærdighed. Ved den nye Værnepligtslov — men ikke ved den gamle — har man med Henſyn til de Be- farnes Indkaldelſe hjulpet paa en ſtor Claſſe Medborgere. De Herrer vilde erindre fra Forhandlingerne, da der ſlet ikke var Tale om at ſtille det op i et for Præſterne gunſtigt Lys, hvorledes det blev fremhævet, og jeg troer med Rette, blandt Andre af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgtreds (Berg), hvilken overordentlig Indflydſe den nye Indkaldelſe vilde have paa de Søfarendes Stilling, og hvilken overordentlig Lettelſe den vilde hve ikke ſaa Menneſter, men mange Hundreder i deres Stilling og Livsvillaar. Fremdeles vilde vi, naar vi ikke vedtage Værnepligts- loven, i Søværnet beholde Stillingen, det af Folkethinget ſaa forhadt Stillingſvæſen, ſom man her med Pauker og Trompeter har ſaaet udſteemt af Hæren. (Stemmer: Vi have Stilling.) Have vi Stilling i Hæren? Det kjender jeg ikke Noget til. Stillingſmænd be- holde vi derimod i Søværnet; vi have taget dem ud af den nye Værnepligtslov, men i den gamle findes de. Da man nu ikke længer har Stillingſmænd ved Hæren, ſaa vil Følgen blive den, at man vil faae alle de ſlette, de billige Stillingſmænd over paa Søværnet til ſtor Skade for Tjeneften der, og dette er ogsaa en Følge af, at Værnepligtsloven ikke kommer ud. Man har ved Hærloven vedtaget, at der efter- haanden ſkulde udſkrives til Tjenefte ved Hæren mellem to og tretuſind Bornholmere; dette kan da heller ikke ſkee. Juſtitsministeren turde for- rigt Aar ikke udſkrive Bornholmere til Uddan- nelſe ved Hæren, fordi han ikke meente ſig be- rettiget dertil efter den gamle Værnepligtslov. Hvis Loven ikke kommer, vil han heller ikke kunne gjøre det i Fremtiden. Vi ſkabe derved ganſte viſt en Behagelighed for Bornholmerne,